

Trinitārisms (Mācība par Trīsvienību)

„Dievs vecos laikos daudzkārt un dažādi runājis caur praviešiem uz tēviem, šinīs pēdīgajās dienās uz mums ir runājis caur Dēlu, ko Viņš ir iecēlis par visu lietu mantinieku, caur ko Viņš arī pasauli radījis. Tas, būdams Viņa godības atspulgs un būtības attēls, nesdams visas lietas ar Savu spēcīgo vārdu un izpildījis šķīstīšanu no grēkiem, ir sēdies pie Majestātes labās rokas augstībā; Par eņģeļiem Viņš saka: kas Savus eņģeļus dara par vējiem un Savus sulaiņus par uguns liesmām, bet par Dēlu: Tavs tronis, Dievs, paliek mūžu mūžos, un taisnības zizlis ir Viņa valdnieka varas zizlis. Tu esi mīlējis taisnību un ienīdis netaisnību; tāpēc Dievs, Tavs Dievs ir svaidījis Tevi ar prieka eļļu vairāk par Taviem biedriem. (Ebr.1:1-3;7-9)”

Trīsvienība

Pēdējā laikā tieši adventistus šis neparastais vārds ir satraucis visvairāk. Šis vārds ir izraisījis karstas diskusijas un strīdus. Jautājums ir – kāpēc? Kas mums kā Dieva tautai ir kopīgs ar šo katoļu ieviesto mācību? Atbilde varētu būt – nekas, ja vien mēs saprotam, ko šis vārds nozīmē. Šis termins tika apstiprināts 325.g. pēc Kristus Niķejas draudzē. Tā radīšanā aktīvi piedalījās baznīcas galva -Atanasius. Šos Atanasiusa pētījumus ir pieņēmuši, gan katoļu, gan vairākums protestantu baznīcas kā patiesus. Šī mācība citu starpā ietver, ka: „Katoliskā ticība ir viena Dieva pielūgsmes trīsvienības ietvaros, nejaucot Personas savstarpēji, kā arī neatdalot to Dievišķo dabu. Atsevišķa persona – Dievs Tēvs, atsevišķa persona Dievs Dēls un trešā persona Svētais Gars. Taču gan Tēvam, gan Dēlam, gan Svētajam Garam ir viena kopēja Dievišķība, viena kopēja slava, viena kopēja mūžīgā varenība. Tādejādi ir Dievs Tēvs, Dievs Dēls un Dievs Svētais Gars, taču tie nav trīs Dievi, bet Viņi ir viens Dievs.” Šī skatījuma absurds ir tas, ka nav ļauts dalīt vienu vienīgu Dievu, tai pašā laikā neviena no šīm personībām nevar apstrīdēt savu dievišķo būtību. Šī mācība vēsta, ka trīs personības ir apvienotas vienā Dievā.

Lielākai skaidrībai to varētu ilustrēt ar sekojošu piemēru. Vienu viengabala auduma gabalu salokām trijās vienādās daļās. Uz vienas no šīm daļām uzrakstām vārdu – Dievs, uz otras – Dēls, bet uz trešās – Svētais Gars, taču joprojām tas būs viens un tas pats materiāls.

Pareizticīgie trinitārisma piekritēji sajauc visas trīs trīsvienības persons vienā personā, kura dažādos laikos var izpausties kā atšķirīga persona – vai nu kā Tēvs, vai kā Dēls, vai Svētais Gars.

Īpaša skaidrība nerodas, vai ne ?

Ko par to visu saka paši baznīctēvi ?

Šī savdabīgā Dieva sūtības skaidrošanas programma ir tik komplicēta, ka pat katoļu dižākais rakstu pētnieks Augustīns, to nevarēja līdz galam aptvert. Likteņa ironija – tieši trinitārisma piekritēji Augustīnu uzskata par savu lielāko autoritāti. „Augustīns un Atanasius ir kalpojuši šai dogmas izpētei vairāk kā jebkurš cits baznīctēvs.” (Philip Schaff, History of the Christian Church, 3 sējums, 131 nod., 684 lpp.)

Pats Augustīns šajā sakarā ir teicis sekojošo: „Ja kāds mūs aicinās paskaidrot Trīsvienību, tad mēs spēsim tikai pateikt, ka tas nav šis un nav arī tas.” (Tā pati nodaļa 130,162 lpp.)

„Atanasius, viens no pirmajiem un ietekmīgākajiem Trīsvienības aizstāvjiem, vaļširdīgi un atklāti atzinās, ka tad kad viņš ir sācis pārdomāt tikai par Dievišķo Vārdu (Logos), tā visi viņi grūtie un smagie pūliņi to izzināt, iedvesušas viņam vienīgi bailes. Jo vairāk viņš par to aizdomājies, jo mazāk ko sapratis, jo vairāk rakstījis, jo mazāk spējis izteikt savas domas.” (Edward Gibbon, The Decline and Fall of the Roman Empire, 5 nod., I §, citāts no A. T. Džouns, The Two Republics, 334 lpp.)

Šie abi dižvīri, kuri veltījuši savas lielākās pūles Trīsvienības formulēšanai, atzinuši, ka nespēj to pieņemami izskaidrot, bet mūsdienu adventistu antitrinitristi, uzskata, ka spēj, un pat ir pilnvaroti to darīt. Interesanti ir tas, ka šie „skaidrotāji”, atklāti noliedzot Trīsvienību, piedāvā tās vietā, paši to neapzinoties, - mācību par Trīsvienību, vai kaut ko ļoti līdzīgu tai, pat ja viņi to sauc citā vārdā.

Pareizticīgie trinitristi tic Tēvam, Dēlam un Svētajam Garam kuri ir apvienoti vienā personā. Viņi, vismaz, neatmet nevienu no Trim. Atzīst visus Trīs kā dzīvus, tiesa gan kā vienas Dievības sastāvdaļas. Mūsdienu antitrinitristi tic vienam Dievam, kurš necieš sev blakus nevienu citu. Viņuprāt Dēls ir mantojis savu dievišķību no Tēva, Viņš ir tajā dzimis. Tādā gadījumā nevar būt ne runas par To, visuvareno, kurš saucas „Jehova – Mūžīgs, Esošs no iesākuma, tāds kurš nav radies, bet Kurš pats ir dzīvības avots un visa radītājs.” (Sentēvi un pravieši 304)

„Jehova – tas ir vārds, kurš tika dots Jēzum.” – rakstīja Elena Vaita savā rakstā žurnālam „Laika zīmes” 03.05.1889

Kas attiecas uz Svētā Gara esamību, tad antitrinitristi vispār noliedz tā eksistenci. Tas tiek skaidrots, ka Svētais Gars ir Jēzus dzīve, vai pats Kristus. Kā var noticēt tādai teorijai, ja kaut vai atceramies Jēzus kristības? Kā Svētais Gars var būt pats Kristus, ja Kungs Jēzus atrodas debesīs kopā ar Tēvu, un kalpo Vissvētākajā vietā, bet Viņa sūtītais aizstāvis „vada mūs visā patiesībā.” (Jāņa 16.13)

Pravieša gars saka: „Viņš ir visuresošs, caur Savu Garu”. Kas ir visuresošs ? Svētais Gars, kurš šobrīd aizstāj Kristu ! Kristus ir debesīs vissvētākajā vietā, „ir sēdies pie Majestātes labās rokas augstībā ” (Ebr.1.3) un Viņš joprojām kalpo kā visaugstākais priesteris un aizstāvis. Šeit uz zemes, šajā laikā, Viņam ir savs aizstājējs. Viņi ir dalīti viens no otra, vai tad tas ir saprotams kaut kā savādāk?

Ja Svētais Gars ir pats Kristus, tad Viņam bija jāsaka Tēvam, apmēram tā: „Dārgais Tēvs, lūdzu, ļauj man atgriezties uz Zemes, lai Es varētu palīdzēt saviem sekotājiem saprast patiesību.” Bet Dievam-Tēvam vajadzētu iebilst: „Bet kurš tad izskatīs grāmatas, lai noskaidrotu, kurš būs ar mani debesīs, bet kurš ne.”

Vai var būt tā, ka Svētais Gars un Jēzus ir viena un tā pati persona, ja Daniels savā atklāsmē redzēja: „Kamēr es vēroju nakts parādības, redzi, kā debesu padebešos nāca kāds kā Cilvēka Dēls savā izskatā; tas pienāca pie cienījamā sirmgalvja, un to nostatīja sirmgalvja priekšā.” (Dan.7.13)

Jebkuri antitrinitrista komentāri, šajā sakarā, pilnīgi sagriež ar kājām gaisā visus Bībeles pamatus. Galu galā, ar tādu Trīsvienības skaidrošanas paņēmieni, var nonākt pie slēdziena, ka ir tikai viena dievišķā persona un tai atbilst tikai debesu Tēvs. Pie šāda slēdziena var nonākt tad, ja mēģina paskaidrot to, ko nesaprot.

Liktenīgie maldi

Kad patiesībai ticoši adventisti, pieņem mācību par Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, kā par trīs dažādām personībām, tad viņus apsūdz par trinitristiem, tāpēc, ka pareizticīgie trinitāristi arī pieņem trīs Dievišķās personības. Šādi apvainojumi ir uzskatāmi par pilnīgi nepamatotiem, jo tiek pazaudēts kaut kas ļoti būtisks: katoliskā dogma par Trīsvienību, runā kā par Tēvu, Dēlu un Svēto Garu, bet ne kā par dalītām personām, bet apvienotām vienā Dievišķībā. Tā arī ir trinitārisma būtība. Ja mūsdienu adventistu antitrinitāristi, raugās no šī paša skatu punkta, par vienu pilntiesīgu Dievu, bet ne par trim dalītām Dievišķām personām, tad sanāk, ka tieši viņi ir trinitārisma piekritēji, un nevis tie, kas noliedz šo mācību, kā to darīja arī Elena Vaita.

Kā tas jau tika minēts iepriekš, šie mūsdienu trinitārisma skaidrotāji, atklāti noliedzot Trīsvienību, piedāvā tās vietā, paši to nenojaušot, - mācību kas patiesībā, arī ir mācība par Trīsvienību, vai kaut kas ļoti tuvs tam, ja to mazliet savādāk nosauc.

Par šādu rezultātu nebūtu jābrīnās, ja noliedz Svētā Gara esamību. Kurš tad „mācīs visu patiesību”, ja Viņa nav ?

Cits veids, kā novirzīties pa maldu ceļu ir apgalvojums, ka Elenas Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas”, ir korekcijas, kuras ir izdarījusi kāda trešā persona. Tiek apgalvots, ka teikums 671 lpp. „Grēkam var pretoties un atturēties no tā tikai pateicoties Dieva Trešās Personas brīnumainajai darbībai, kurš sniedz sevi nevis, kā kaut kāda pārveidota enerģija, bet pilnīgā, sirdi attīrošā Dievišķā spēkā” ir atrodams tikai šīs grāmatas pēdējos izdevumos. Oriģinālā, 1898. gada versijā, šāds teikums nav eksistējis. To esot pierakstījusi Meriana Devisa, kura daudzus gadus ir bijusi Elenas Vaitas sekretāre. Tiek pat minēts, ka tas esot noticis, kādu apreibinošu zāļu ietekmē. Šos apgalvojumus apstrīd pašas pravietes

teiktais. „Kā tiek veidotas šīs grāmatas? Meriana no savas puses neko nepievieno...Šīs grāmatas nav Merianas veidotas, bet manis pašas saliktas no dažādiem maniem rakstiem.” Vēl var pieminēt kādus citus viņas vārdus. „Tomēr baumas par to, ka kādam no maniem darbiniekiem ir atļauts kaut ko pievienot manis rakstītajam, vai mainīt manas vēsts jēgu, neatbilst patiesībai.” „Jūs esat pazīstami ar manu darbu pārrakstītājiem. Viņi saglabā manu valodas stilu, tas ir tāds pats, kā tad ja es to būtu rakstījusi pati... Es pārlasu visas kopijas, lai pārlicinātos vai viss ir tieši tā kā tam ir jābūt. Es pārlasu visus ar roku rakstītos darbus, pirms to nosūtīšanas uz tipogrāfiju.” Šāda veida apgalvojumi par papildinājumiem un izmaiņām skaidrajai Bībeles un pravieša gara vēstij ved tikai vienā virzienā, sašūpot un iznīcināt uzticību tām. Tieši to vēlas panākt patiesības ienaidnieks.

Patiesība

„Jāturas pie bauslības un liecības! Ja nē, tad runātam vārdam neausīs rīta gaisma!” (Jesejas 8:20)

„Tāpēc eita un darait par mācekļiem visas tautas, tās kristīdami Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā” (Mateja 28:19)

„Un, kad Jēzus bija kristīts, Viņš tūdaļ izkāpa no ūdens. Un redzi, debesis tika atvērtas, un viņš redzēja Dieva Garu kā balodi nolaižamies un uz Viņu nākam. Un redzi, balss no debesīm sacīja: "Šis ir Mans mīlais Dēls, uz ko Man labs prāts". (Mateja 3:16-17)

„Viena miesa, viens Gars - jo vienai cerībai jūs savā aicinājumā esat aicināti - viens Kungs, viena ticība, viena kristība; viens visu Dievs un Tēvs, kas pār visiem, ar visiem un iekš visiem.”(Efz.4:4-6)

„Kunga Jēzus Kristus žēlastība un Dieva mīlestība un Svētā Gara sadraudzība lai ir ar jums visiem!” (2Korint.13:13)

„Pēteris, Jēzus Kristus apustulis, svešiniekiem, kas izkaisīti Pontā, Galatijā, Kapadoķijā, Āzijā un Betānijā, ko Dievs Tēvs pēc iepriekšējā lēmuma izredzējis, Garā svētīdams, lai tie būtu paklausīgi un taptu aplacināti ar Jēzus Kristus asinīm: žēlastība un miers lai jums ir bagātīgi.” (1Pēt.1:1-2)

„Lūk- Trīs dzīvas debesu Trīsvienības personas. Šo trīs grandiozo spēku vārdā, Tēva, Dēla un Svētā Gara – tiek kristīts katrs, kurš pieņem Kristu dzīvā ticībā. Šie spēki arī būs tie, kas palīdzēs dzīvot Debesu mantiniekiem, viņu jaunajās dzīvēs.” (Evaņģēlisms, 615)

„Dievību pārņēma līdzjūtība par cilvēci, un Tēvs, Dēls un Svētais Gars sanāca kopā, lai rastu glābšanas plānu.” (Counsels on Health,222)

Šie trīs varenie spēki piedalījās arī zemes radīšanā. „Iesākumā Dievs radīja debesis un zemi. Bet zeme bija neiztaisīta un tukša, un tumsa bija pār dziļumiem, un Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem. Un Dievs sacīja: "Lai top gaisma." Un gaisma tapa.” (Mozus 1:-3)

„Turies tur, kur ir šie trīs varenie debesu spēki: Tēvs, Dēls un Svētais Gars.” (Bībeles kom. Pielik.646 lpp.)

„Mūsu apgaismība – tā ir Tēva, Dēla un Svētā Gars darbības rezultāts. Tas ir derības piepildījums, ko Dievs ir noslēdzis ar tiem, kas ir ar Viņu vienoti un atrodas Svētā savienībā ar Viņa Dēlu un Viņa Svēto Garu. Vai tu esi dzimis no augšienes? Vai tu esi kļuvis jauns radījums Jēzū Kristū? Tad darbojies plecu pie pleca ar šiem Trim lielajiem Debesu Spēkiem, kuri darbojas tevis labā. Ja tu tā rīkosies, tad varēsi atklāt pasaulei patiesības pamatprincipus.” (Laiku zīmes 19.06.1901)

„Miesīgais cilvēks nesatver to, kas nāk no Dieva Gara; jo tas viņam ir ģeķība, viņš to nevar saprast, jo tas ir garīgi apspriežams.” (1.Kor.3.14) „Neviens cilvēks, kas nepiekrīt šai domai, nevar gūt patiesu priekšstatu par Kristus misijas raksturu, vai lielo Dieva cilvēces glābšanas plānu.” (Bībeles koment. 524)

Patiesībā, šīs, pēdējā laikā uzradušās mācības par trīsvienību, kā to atspoguļo antitrinitristi, nav nekas cits, kā tiešs uzbrukums pravieša garam. Esiet uzmanīgi !

